

Resolució de 31 d'agost de 2016, d'inadmissió de les Reclamacions 191/2016, 192/2016, 193/2016, 194/2016, 195/2016, 197/2016, 199/2016 i 202/2016

Administració reclamada: Sant Vicenç dels Horts.

Informació reclamada: Diversa.

Resum: S'acumula la resolució de les reclamacions atesa la identitat de les parts i de la causa d'inadmissibilitat que concorre en totes elles. Les reclamacions s'han d'inadmetre atès que les sol·licituds d'informació en què es fonamenten ja van ser objecte de reclamació i pronunciament estimatori per part d'aquesta Comissió en els dies anteriors. La persona reclamant té l'obligació de fer un seguiment diligent i acurat de les accions que impulsa, tant davant d'aquesta Comissió com davant de l'Ajuntament. És exigible un ús ponderat i responsable del dret d'accés, tant davant l'Ajuntament com d'aquesta Comissió, ja que la satisfacció de cada iniciativa comporta l'assignació de recursos humans limitats i sovint escassos, que no s'han de veure col·lapsats o monopolitzats amb pràctiques abusives o negligents.

Paraules clau: Ajuntament. Duplicat de reclamació. Inadmissió. Abús de dret.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego.

Antecedents

1. El 24 d'agost de 2016 té entrada a la GAIP un seguit de reclamacions presentades per una persona que té la condició de regidor no adscrit de l'Ajuntament contra el qual reclama. La persona reclamant acompanya còpia de les respectives sol·licituds d'informació que són objecte de reclamació, i indica que el motiu de la seva reclamació és la manca de resposta de l'Administració. Les reclamacions a què fa referència aquesta Resolució són assenyalades amb els números d'expedient 191/2016, 192/2016, 193/2016, 194/2016, 195/2016, 197/2016, 199/2016 i 202/2016.
2. Les reclamacions indicades es presenten de manera duplicada, ja que tenen el mateix objecte i porten causa de la mateixa sol·licitud d'informació de les que la mateixa persona reclamant va presentar en data 27 de juny i que van ser assenyalades amb els números de registre 97/2016, 98/2016, 99/2016, 100/2016, 101/2016, 102/2016, 110/2016, 111/2016.
3. El 19 de juliol de 2016, per Decret d'Alcaldia 2016LLDR001224, l'Administració reclamada havia resolt de manera expressa i acumulada l'estimació del dret d'accés d'una multitud de sol·licituds presentades per la mateixa persona reclamant, fins a cinquanta-quatre, d'entre les quals les que portaven com a causa les reclamacions indicades a l'antecedent anterior. El Decret, atès el volum i diversitat de la informació sol·licitada, fixava el lliurament material de la informació en el marc d'una compareixença per al 14 de setembre de 2016. La persona reclamant no va formular oposició contra el Decret d'Alcaldia esmentat

4. Amb data 28 de juliol, aquesta Comissió va resoldre de manera acumulada les reclamacions esmentades a l'antecedent 2 i, d'acord amb el Decret d'Alcaldia esmentat a l'antecedent 3, va declarar dret d'accés a la informació sol·licitada establint com a termini per a l'execució material de l'accés, atenent el volum significatiu de la informació sol·licitada en la multitud de sol·licituds d'informació, la data esmentada en el Decret d'Alcaldia d'estimació, el 14 de setembre, i dies successius fins a un termini màxim d'un mes a partir d'aquella data. La Resolució va ser notificada a les parts.

Fonaments jurídics

1. *Acumulació de les Reclamacions*

L'article 73 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC) preveu que l'òrgan administratiu que iniciï o tramiti un procediment pot disposar la seva acumulació amb d'altres amb els què guardi identitat substancial o una connexió íntima.

Aquesta identitat substancial es produeix clarament en el cas de les Reclamacions objecte d'aquesta Resolució, ja que hi ha una identitat de parts i hi concorre la mateixa causa d'inadmissibilitat, com ho és el fet que són reclamacions duplicades d'altres presentades per la mateixa persona reclamant fonamentades en la mateixa sol·licitud d'accés, i prèviament estimades per aquesta Comissió.

D'acord amb això, en aplicació dels principis d'economia i simplicitat que han de presidir l'activitat administrativa, i vist que de l'acumulació no se'n deriva perjudici per a les parts ni per a l'interès general, resulta oportú i ajustat a Dret l'acumulació de les Reclamacions identificades en els antecedents d'aquesta Resolució.

2. *Inadmissibilitat de les reclamacions duplicades.*

L'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) estableix que les reclamacions davant de la GAIP han de tenir per objecte resolucions administratives, expresses o presumptes, en matèria d'accés a la informació pública. La reclamació gratuïta i voluntària davant d'aquesta Comissió, d'acord amb el mateix article, té per objecte cercar l'empara d'aquest òrgan de garantia en el reconeixement d'un dret d'accés que s'ha desestimat, limitat o que no s'ha materialitzat dins dels terminis establerts.

La persona reclamant ha presentat nova reclamació davant la GAIP després que aquesta hagués tramitat i resolt favorablement les anteriors reclamacions amb el mateix objecte.

Per tant, es tracta de reclamacions duplicades l'objecte de les quals no el pot constituir la pretensió d'estimació d'un dret d'accés, ja que aquest no ha estat mai qüestionat sinó que, ben al contrari, ha estat estimat per aquesta Comissió amb data 28 de juliol, i per la mateixa Administració reclamada en el Decret d'Alcaldia de 19 de juliol, tot això sens perjudici que prèviament, s'hauria produït l'estimació per silenci positiu, d'acord amb allò establert a l'article 164 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (TRLMRLC), que és d'aplicació atesa la condició d'electe local de la persona reclamant.

Tampoc pot ser objecte de reclamació la pretensió d'accés material a la informació, ja que la Comissió, atenent el volum d'informació demanada per la persona reclamant en aquelles i altres sol·licituds, va establir que el lliurament material de la informació s'havia de produir en compareixença celebrada el 14 de setembre, i en successives cites si calia, sempre dins del termini d'un mes següent a aquella data. Per tant, no ha expirat encara la data i el termini fixats per al lliurament material de la informació i, en conseqüència, la manca d'accés material a la informació tampoc no pot ser-ne l'objecte.

El fet que la persona reclamant faci constar en l'escrit de reclamació que les formula per manca de resposta de l'Ajuntament demostra que la persona reclamant ha fet un seguiment deficient de les seves sol·licituds, ja que l'Ajuntament sí va respondre i de manera estimatòria amb data 19 de juliol, i així li ho va notificar amb data 21 de juliol. Aquesta mateixa manca de diligència es mostra en el seguiment fet a les seves reclamacions davant d'aquesta Comissió, que ja van ser resoltes favorablement a la seva pretensió el 28 de juliol.

Una gestió tan deficient de les seves pròpies accions, tant davant de l'Ajuntament com d'aquesta Comissió, segurament s'explica per la gran quantitat de sol·licituds d'informació i reclamacions que ha impulsat aquesta persona. En la Resolució dictada per aquesta Comissió el proppassat 28 de juliol en relació amb les reclamacions que ara es dupliquen ja fèiem un advertiment a la persona reclamant de l'efecte negatiu que pot tenir un ús poc ponderat del seu dret d'accés de cara a col·lapsar l'Administració, i ara s'adverteix igualment de la dificultat que genera en la pròpia persona reclamant de fer una gestió i seguiment acurats de les seves accions, així com de l'eventual consideració com a pràctica abusiva que pot comportar.

És exigible que les persones facin un ús responsable i ponderat de l'exercici del dret d'accés a la informació pública per tal que no es perdi la seva virtualitat ni esdevingui un mecanisme de col·lapse de les administracions i d'aquesta mateixa Comissió que repercuteixi negativament en les expectatives d'exercici i de garantia del dret d'accés per part d'altres persones, atesa la limitació de recursos humans que pateixen les administracions, i aquesta mateixa Comissió, en l'escenari de reducció continuada de personal a què es veuen sotmeses en els darrers anys.

Cal advertir que un exercici del dret d'accés massiu i negligent en els termes exposats podria infringir el principi general del Dret que proscriu l'abús de dret recollit en els articles 111.7 del Codi

Civil de Catalunya i 7 del Codi Civil espanyol (Resolució de la GAIP d'11 de febrer de 2016, de finalització de la Reclamació 36/2015), si s'inferís de la manca d'interès o de diligència mostrada en el control i seguiment de les respostes donades a les seves pròpies peticions i reclamacions, que la finalitat i pretensió de la persona reclamant amb les seves sol·licituds i reclamacions no és pròpiament l'accés a la informació o l'obtenció de la tutela del seu dret a accedir-hi.

Per tot l'exposat, correspon inadmetre les reclamacions, per manca d'objecte, tot instant la persona reclamant a fer un ús més responsable i un seguiment més acurat d'aquesta via de garantia.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 31 d'agost de 2016, resol per unanimitat:

1. Inadmetre les Reclamacions 191/2016, 192/2016, 193/2016, 194/23016, 195/2016, 197/2016, 199/2016 i 202/2016, per manca d'objecte ja que la mateixa persona reclamant va interposar reclamacions amb el mateix objecte, que ja han estat resoltes en sentit estimatori per aquesta Comissió.
2. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 31 d'agost de 2016

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.